

LIETUVOS RESPUBLIKOS KORUPCIJOS PREVENCIJOS ĮSTATYMAS

2002 m. gegužės 28 d. Nr. IX-904
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis Įstatymas nustato pagrindinius korupcijos prevencijos principus, tikslus ir uždavinius valstybės tarnyboje ir privačiame sektoriuje, korupcijos prevencijos priemones ir jų teisinius pagrindus, korupcijos prevencijos subjektus bei jų teises ir pareigas korupcijos prevencijos srityje.

2 straipsnis. Pagrindinės Įstatymo sąvokos

1. **Korupcijos prevencija** – korupcijos priežasčių, sąlygų atskleidimas ir šalinimas sudarant bei įgyvendinant atitinkamų priemonių sistemą, taip pat poveikis asmenims siekiant atgrasinti nuo korupcinių nusikaltimų darymo.

2. **Korupciniai nusikaltimai** – kyšio priėmimas, papirkimas, kitos nusikalstamos veikos, jeigu jos padaromos viešame sektoriuje paperkant ar siekiant asmeninės naudos: piktnaudžiavimas tarnyba, valstybės pareigūno neteisėtas dalyvavimas įmonės komercinėje, ūkinėje ar finansinėje veikloje, tarnybos įgaliojimų viršijimas, tarnybinis suklastojimas, sukčiavimas, turto pasisavinimas arba iššvaistymas, tarnybinės paslapties atskleidimas, pramoninės, komercinės ar banko paslapties paskelbimas, piktnaudžiavimas pasitikėjimu komercinėje, ūkinėje ar finansinėje veikloje, viešojo pirkimo tvarkos pažeidimas, žinomai neteisėtų duomenų apie pajamas arba pelną pateikimas, pinigų plovimas, kliudymas rinkėjui pasinaudoti rinkimų ar referendumo teise, kontrabanda, taip pat tyčinis ir nusikalstamas buhalterinio dokumento ar įrašo, kuriuose nurodoma melaginga arba netiksli informacija, sukūrimas arba panaudojimas ar neteisėtas mokėjimo neužregistravimas, kai tokių veikų padarymu siekiama ar reikalaujama kyšio, papirkimo arba nuslėpti ar užmaskuoti kyšio priėmimą ar papirkimą.

3. **Valstybės ar savivaldybės įstaiga** – valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, taip pat viešoji įstaiga, kurios vienas iš steigėjų yra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga.

4. **Įstaigos vadovas** – valstybės tarnautojas, konkurso būdu ar politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu priimtas vadovauti įstaigai, taip pat viešosios įstaigos, kurios vienas iš steigėjų yra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, vadovas.

5. **Nevalstybinė įstaiga** – Lietuvos Respublikos juridiniai asmenys, išskyrus numatytus šio straipsnio 3 dalyje.

3 straipsnis. Korupcijos prevencijos tikslai ir uždaviniai

1. Korupcijos prevencija siekiama, kad korupcija kuo mažiau trukdytų plėtoti ekonomiką, demokratiją, kurti socialinę gerovę, stiprinti nacionalinį saugumą, didinti viešųjų paslaugų teikimo kokybę.

2. Pagrindiniai korupcijos prevencijos uždaviniai yra šie:

- 1) atskleisti korupcijos priežastis, sąlygas ir jas šalinti;
- 2) atgrasinti asmenis nuo korupcinių nusikaltimų darymo;
- 3) užtikrinti realų ir veiksmingą korupcijos prevencijos teisinį reguliavimą;
- 4) teisinėmis, organizacinėmis, ekonominėmis ir socialinėmis priemonėmis sukurti tinkamą ir veiksmingą korupcijos prevencijos organizavimo, įgyvendinimo, priežiūros ir kontrolės mechanizmą;
- 5) įtraukti į korupcijos prevenciją gyventojus, visuomenines organizacijas;

6) skatinti skaidrų ir atvirą viešųjų paslaugų teikimą.

4 straipsnis. Korupcijos prevencijos principai

Korupcijos prevencija įgyvendinama vadovaujantis šiais principais:

- 1) teisėtumo – korupcijos prevencijos priemonės įgyvendinamos laikantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų bei užtikrinant pagrindinių asmens teisių ir laisvių apsaugą;
- 2) visuotinio privalomumo – korupcijos prevencijos subjektais gali būti visi asmenys;
- 3) sąveikos – korupcijos prevencijos priemonių veiksmingumas užtikrinamas derinant visų korupcijos prevencijos subjektų veiksmus, keičiantis subjektams reikalinga informacija ir teikiant vienas kitam kitokią pagalbą;
- 4) pastovumo – korupcijos prevencijos priemonių veiksmingumo užtikrinimas nuolat tikrinant ir peržiūrint korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimo rezultatus bei teikiant pasiūlymus dėl atitinkamų priemonių veiksmingumo didinimo institucijai, kuri pagal savo kompetenciją įgaliota įgyvendinti tokius pasiūlymus.

ANTRASIS SKIRSNIS KORUPCIJOS PREVENCIJOS PRIEMONĖS

5 straipsnis. Korupcijos prevencijos priemonės

Korupcijos prevencijos priemonės yra šios:

- 1) korupcijos rizikos analizė;
- 2) kovos su korupcija programos;
- 3) teisės aktų ar jų projektų antikorupcinis vertinimas;
- 4) informacijos apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikimas;
- 5) informacijos pateikimas valstybės tarnautojų ir juridinių asmenų registrams;
- 6) visuomenės švietimas ir informavimas;
- 7) nustatytų korupcijos atvejų paviškinimas;
- 8) kitos įstatymų nustatytos korupcijos prevencijos priemonės.

6 straipsnis. Korupcijos rizikos analizė

1. Korupcijos rizikos analizė – valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos analizė antikorupciniu požiūriu Vyriausybės nustatyta tvarka bei motyvuotos išvados dėl kovos su korupcija programos parengimo ir pasiūlymų dėl programos turinio pateikimas, taip pat kitų korupcijos prevencijos priemonių rekomendavimas už jų įgyvendinimą atsakingoms valstybės ar savivaldybių įstaigoms.

2. Valstybės ar savivaldybių įstaigų vadovai, struktūriniai padaliniai arba asmenys, valstybės ar savivaldybės įstaigos vadovo įgalioti vykdyti korupcijos prevenciją ir jos kontrolę, pagal šio straipsnio 3 dalyje numatytus kriterijus nustato valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos sritis, kuriose egzistuoja didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė.

3. Valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos sritis priskiriama prie sričių, kuriose egzistuoja didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė, jeigu atitinka vieną ar kelis iš šių kriterijų:

- 1) padarytas korupcinis nusikaltimas;
- 2) pagrindinės funkcijos yra kontrolės ar priežiūros vykdymas;
- 3) atskirų valstybės tarnautojų funkcijos, uždaviniai, darbo ir sprendimų priėmimo tvarka bei atsakomybė nėra išsamiai reglamentuoti;
- 4) veikla yra susijusi su leidimų, nuolaidų, lengvatų ir kitokių papildomų teisių suteikimu ar apribojimu;
- 5) daugiausia priima sprendimus, kuriems nereikia kitos valstybės ar savivaldybės įstaigos patvirtinimo;
- 6) naudojama valstybės ar tarnybos paslaptį sudaranti informacija;

7) anksčiau atlikus korupcijos rizikos analizę, buvo nustatyta veiklos trūkumų.

4. Valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos srityse, kuriose egzistuoja didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė, gali būti atliekama korupcijos rizikos analizė.

5. Specialiųjų tyrimų tarnyba, nustatydamą korupcijos rizikos analizės atlikimo būtinumą valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos srityse, įvertina, ar valstybės ar savivaldybės įstaigos veikla atitinka vieną arba kelis iš šių kriterijų:

1) yra buvę bandymų, pažeidžiant teisės aktų nustatytą tvarką, paveikti valstybės ar savivaldybės įstaigos darbuotojus ar jų priimamus sprendimus;

2) išaiškinta korupcinių nusikaltimų kitose panašias funkcijas atliekančiose valstybės ar savivaldybių įstaigose;

3) tobulintina valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos priežiūros sistema;

4) priimami sprendimai yra susiję su materialine ar kitokia interesanto nauda;

5) nustatyti galiojančios tvarkos normų pažeidimai (pavyzdžiui, skirstant biudžeto lėšas, teikiant užsakymus bei priimant kitus sprendimus);

6) valstybės ar savivaldybės įstaiga yra savarankiškas biudžetinių asignavimų valdytojas;

7) Valstybės kontrolė, Seimo kontroleriai arba kitos kontrolės ar priežiūros institucijos nustatė šios valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos pažeidimų;

8) gauta kitos informacijos apie valstybės ar savivaldybės įstaigos veikloje egzistuojančias korupcijos apraiškas (operatyvinė informacija, gyventojų skundai ir pareiškimai, visuomenės informavimo priemonių pateikiama bei kita informacija).

6. Korupcijos rizikos analizė apima valstybės ar savivaldybės įstaigos veiklos sritis, kuriose yra didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė, ir šių sričių priežiūros sistemas.

7. Korupcijos rizikos analizę Vyriausybės nustatyta tvarka atlieka Specialiųjų tyrimų tarnyba.

8. Korupcijos rizikos analizės atlikimo tvarką Specialiųjų tyrimų tarnybos teikimu tvirtina Vyriausybė.

7 straipsnis. Kovos su korupcija programos

1. Kovos su korupcija programos gali būti Lietuvos Respublikos nacionalinė, šakinė, institucinė ir kitos.

2. Nacionalinę kovos su korupcija programą rengia, jos įgyvendinimą organizuoja ir kontroliuoja Vyriausybė dalyvaujant Specialiųjų tyrimų tarnybai.

3. Šakinės (apimančias kelių valstybės ar savivaldybių įstaigų veiklos sritis), institucinės ir kitas kovos su korupcija programas rengia valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinės įstaigos, kurias Nacionalinė kovos su korupcija programa ir kiti norminiai aktai įpareigoja tokias programas parengti. Institucinės kovos su korupcija programas taip pat rengia valstybės ar savivaldybių įstaigos, kuriose buvo atlikta korupcijos rizikos analizė ir pasiūlyta parengti tokią programą.

4. Kovos su korupcija programos rengiamos vadovaujantis šiuo Įstatymu, Nacionaline kovos su korupcija programa bei kitais teisės aktais, atsižvelgiant į Specialiųjų tyrimų tarnybos pasiūlymus ir kitą informaciją.

5. Nacionalinę kovos su korupcija programą Vyriausybės teikimu tvirtina Seimas, o kitas programas – jas parengusios valstybės ar savivaldybės įstaigos ar nevalstybinės įstaigos vadovas. Jis asmeniškai atsako už patvirtintos programos įgyvendinimą.

6. Programų įgyvendinimą koordinuoja ir kontroliuoja įstaigų vadovai ar šių įstaigų struktūriniai padaliniai arba asmenys, įstaigos vadovo įgalioti vykdyti korupcijos prevenciją ir jos kontrolę įstaigoje. Specialiųjų tyrimų tarnyba stebi, kaip įgyvendinami jos pateikti pasiūlymai.

8 straipsnis. Teisės aktų ar jų projektų antikorupcinis vertinimas

1. Teisės aktą, reglamentuojantį visuomeninius santykius, kuriuose yra didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė, rengianti ar priimanti valstybės ar savivaldybės įstaiga privalo atlikti teisės akto projekto antikorupcinį vertinimą ir išnagrinėti kitų valstybės ar savivaldybių įstaigų atliktą teisės akto projekto antikorupcinį vertinimą.

2. Galiojančių teisės aktų antikorupcinis vertinimas atliekamas atsižvelgiant į jų taikymo praktiką ir pateikiamas juos priėmusiai ar jų priėmimą inicijavusiai valstybės ar savivaldybės įstaigai. Ši įstaiga nusprendžia, ar tikslinga tobulinti teisės aktą.

3. Teisės aktų bei jų projektų antikorupcinį vertinimą Specialiųjų tyrimų tarnyba atlieka savo iniciatyva arba Respublikos Prezidento, Seimo Pirmininko, Ministro Pirmininko, Seimo komiteto, komisijos, frakcijos ar ministro siūlymu.

9 straipsnis. Informacijos apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikimas

1. Informacijos apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikimas – tai įstaigos vadovo, valstybės politiko prašymu (išskyrus siekiant eiti šio straipsnio 2 dalyje numatytas pareigas) ar teisėsaugos ir kontrolės institucijų iniciatyva atliekamas teisėsaugos ir kontrolės institucijų turimos teisėtai surinktos bei objektyvios informacijos apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikimas teisės aktų nustatyta tvarka valstybės tarnautoją paskyrusiam ar skiriančiam įstaigos vadovui ar valstybės politikui, siekiant, kad valstybės ar savivaldybės įstaigoje dirbtų tik nepriekaištingos reputacijos asmenys.

2. Informacijos apie asmenį, siekiantį eiti pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, į kurias skiria Seimas, Respublikos Prezidentas, Seimo Pirmininkas, Vyriausybė arba Ministras Pirmininkas, taip pat valstybės ir savivaldybių įstaigų vadovų ir jų pavaduotojų, viceministrų, ministerijų valstybės sekretorių, ministerijų sekretorių, skiriamų savivaldybių merų pavaduotojų, ministerijoms pavaldžių įstaigų vadovų ir jų pavaduotojų pareigas, pateikimas yra privalomas.

3. Sprendimą dėl prašymo, kad Specialiųjų tyrimų tarnyba pateiktų informaciją apie asmenį, priima jį skiriantis ar paskyręs įstaigos vadovas arba valstybės politikas. Priimant sprendimą atsižvelgiama į pareigas, darbo pobūdį bei turimus duomenis apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, taip pat įvertinamas tokio sprendimo reikalingumas bei pagrįstumas.

4. Specialiųjų tyrimų tarnybai pateikiamas raštiškas prašymas dėl informacijos apie pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje einantį asmenį pateikimo turi būti motyvuotas ir paremtas duomenimis, keliančiais pagrįstą abejonių dėl asmens, apie kurį prašoma pateikti informaciją, patikimumo.

5. Informaciją apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikia Specialiųjų tyrimų tarnyba, gavusi raštišką šį asmenį skiriančio ar paskyrusio įstaigos vadovo ar valstybės politiko prašymą. Specialiųjų tyrimų tarnyba surenka ir raštu pateikia jos pačios bei Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos, valstybės tarnautojų registro, taip pat reikalui esant kitų teisėsaugos ir kontrolės institucijų turimą informaciją. Teisėsaugos ir kontrolės institucijos įstaigos vadovui ar valstybės politikui gali pateikti turimą informaciją ir savo iniciatyva.

6. Apie priimtą sprendimą prašyti pateikti informaciją arba apie teisėsaugos ar kontrolės institucijų pateiktą informaciją įstaigos vadovas ar valstybės politikas per 3 dienas nuo atitinkamų veiksmų atlikimo praneša asmeniui, apie kurį pateikta ar prašoma pateikti informaciją.

7. Asmuo, apie kurį buvo pateikta informacija, su ja supažindinamas, išskyrus tą jos dalį, kurioje yra išlaptinta informacija.

8. Asmuo, dėl kurio buvo priimtas sprendimas prašyti pateikti informaciją, gali šį sprendimą ir (ar) pateiktą informaciją ginčyti teismo tvarka.

9. Pateikta informacija yra vienas iš pagrindų, apibūdinančių asmens, siekiančio eiti arba einančio pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, patikimumą. Asmuo, praradęs pasitikėjimą, Valstybės tarnybos ir kitų įstatymų nustatyta tvarka gali būti nepriimamas į valstybės ar savivaldybės įstaigą arba atleidžiamas iš pareigų.

10. Įstaigos vadovas ar valstybės politikas pateiktą informaciją gali naudoti tik priimdamas sprendimą dėl asmens, siekiančio eiti arba einančio pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, patikimumo. Teisėsaugos bei kontrolės institucijų pateiktą informaciją įstaigos vadovas ar valstybės politikas negali perduoti tretiesiems asmenims, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.

11. Specialiųjų tyrimų tarnyba, vadovaudamasi įstatymais ir remdamasi prašyme pateikti informaciją nurodyta bei kitų teisėsaugos ir kontrolės institucijų pateikta informacija, gali pradėti tyrimą įstatymų nustatyta tvarka.

12. Informacijos apie asmenį, siekiantį eiti arba einantį pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, pateikimo tvarką nustato Vyriausybė.

10 straipsnis. Visuomenės švietimas ir informavimas

1. Antikorupcinis visuomenės švietimas vykdomas kaip neatskiriama visuomenės švietimo dalis siekiant puoselėti asmens dorovę, ugdyti pilietiškumą, asmens teisių ir pareigų visuomenei, Lietuvos valstybei sampratą ir užtikrinti korupcijos prevencijos tikslų įgyvendinimą.

2. Antikorupcinis visuomenės švietimas vykdomas visų tipų ir lygių švietimo įstaigose pagal parengtas švietimo programas, per visuomenės informavimo priemones ir kitais būdais.

3. Valstybės ir savivaldybių įstaigos per visuomenės informavimo priemones ir kitais būdais teikia gyventojams informaciją apie savo veiklą kovojant su korupcija.

11 straipsnis. Informacijos pateikimas valstybės tarnautojų ir juridinių asmenų registrams

1. Valstybės tarnautojų registrai pateikiama informacija apie valstybės tarnautojus, kurie įsiteisėjusiu galutiniu teismo nuosprendžiu yra pripažinti padarę korupcinius nusikaltimus, taip pat patraukti administracinę ar drausminę atsakomybę už sunkius tarnybinius nusižengimus, susijusius su Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimų pažeidimu, padarytus siekiant gauti neteisėtą pajamų ar privilegijų sau ar kitiems asmenims.

2. Juridinių asmenų registrai pateikiama informacija apie juridinius asmenis, kurie įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu yra pripažinti padarę korupcinius nusikaltimus arba kurių darbuotojas ar įgaliotas atstovas įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu yra pripažintas padaręs korupcinius nusikaltimus veikdamas juridinio asmens naudai arba jo interesais.

3. Valstybės ar savivaldybės įstaiga, priėmusi ar panaikinusi sprendimą, kad buvo padarytos šio straipsnio 1 ar 2 dalyje numatytos veikos, per 14 dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo apie tai praneša valstybės tarnautojų ir (ar) juridinių asmenų registrų tvarkytojams.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija yra vienas iš pagrindų, apibūdinančių fizinio ar juridinio asmens patikimumą. Asmenims, praradusiems pasitikėjimą, gali būti taikomi šiame ir kituose įstatymuose numatyti apribojimai.

5. Registrų duomenų teikimo tvarką nustato atitinkamų registrų nuostatai.

TREČIASIS SKIRSNIS

KORUPCIJOS PREVENCIJĄ ĮGYVENDINANČIOS ĮSTAIGOS, JŲ TEISĖS IR PAREIGOS KORUPCIJOS PREVENCIJOS SRITYJE

12 straipsnis. Korupcijos prevenciją vykdančios įstaigos

Šiame Įstatyme nustatyta korupcijos prevenciją vykdo:

- 1) Vyriausybė;
- 2) Vyriausioji tarnybinės etikos komisija;
- 3) Specialiųjų tyrimų tarnyba;
- 4) kitos valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinės įstaigos.

13 straipsnis. Vyriausybė

Vyriausybė, įgyvendindama šį Įstatymą:

1) užtikrina korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą ministerijose ir jai pavaldžiose įstaigose;

2) numato veiksmingam korupcijos prevencijos įgyvendinimui būtinas lėšas;

3) dalyvaujant Specialiųjų tyrimų tarnybai, rengia Nacionalinę kovos su korupcija programą ir teikia ją Seimui tvirtinti, taip pat teikia pasiūlymus dėl jos papildymo ar pakeitimo;

4) teikia Seimui pasiūlymus dėl korupcijos prevencijai įgyvendinti būtinų įstatymų ir kitų teisės aktų priėmimo, pakeitimo ir papildymo.

14 straipsnis. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, įgyvendindama šį Įstatymą:

1) analizuoja valstybės tarnautojų etikos problemas ir, siekdama panaikinti prielaidas viešųjų ir privačių interesų konfliktui valstybinėje tarnyboje, teikia pasiūlymus dėl kovos su korupcija programų, teisės aktų priėmimo bei tobulinimo;

2) teikia pasiūlymus Seimui, kitoms valstybės ar savivaldybių įstaigoms dėl šio Įstatymo nuostatų įgyvendinimo;

3) apibendrina įvairių sričių teisės normų, nustatančių tarnybinės etikos reikalavimus, taikymą ir dalyvauja jas rengiant bei kodifikuojant;

4) kartu su kitomis valstybės ar savivaldybių įstaigomis įgyvendina jai pavestas korupcijos prevencijos priemones.

15 straipsnis. Specialiųjų tyrimų tarnyba

Specialiųjų tyrimų tarnyba, įgyvendindama šį Įstatymą:

1) dalyvauja Vyriausybei rengiant Nacionalinę kovos su korupcija programą, taip pat teikia pasiūlymus dėl jos papildymo ar pakeitimo;

2) teikia Respublikos Prezidentui, Seimui, Vyriausybei pasiūlymus dėl korupcijos prevencijai įgyvendinti būtinų įstatymų ir kitų teisės aktų priėmimo, pakeitimo ar papildymo;

3) dalyvauja Vyriausybei vykdam valstybės ar savivaldybių įstaigų veiklos koordinavimo bei kontrolės korupcijos prevencijos srityje funkcijas;

4) kartu su kitomis valstybės ar savivaldybių įstaigomis įgyvendina korupcijos prevencijos priemones;

5) kartu su kitomis valstybės ar savivaldybių įstaigomis įgyvendina Nacionalinę kovos su korupcija programą.

16 straipsnis. Kitos valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinės įstaigos

1. Lietuvos Respublikoje valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinės įstaigos, įgyvendindamos šį Įstatymą, turi teisę:

1) teisės aktų nustatyta tvarka steigti padalinius, skirtus vykdyti korupcijos prevenciją ir kontrolę atitinkamos valstybės ir savivaldybės bei nevalstybinės įstaigos veiklos srityje, arba paskirti asmenis, kuriems pavedama atlikti šią funkciją;

2) teikti valstybės ar savivaldybių įstaigoms pasiūlymus korupcijos prevencijos klausimais;

3) nustatyti priemones, skatinančias korupcijos prevencijos užtikrinimą valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinėse įstaigose;

4) gauti iš korupcijos prevenciją vykdančių valstybės ar savivaldybių įstaigų metodinę informaciją korupcijos prevencijos klausimais.

2. Valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinės įstaigos, įgyvendindamos šį Įstatymą, privalo:

1) pagal kompetenciją įgyvendinti valstybės politiką korupcijos prevencijos srityje;

2) užtikrinti, kad būtų vykdomi korupcijos prevenciją nustatančių teisės aktų reikalavimai valstybės ir savivaldybių bei nevalstybinėse įstaigose;

3) pagal kompetenciją rengti ir tvirtinti kovos su korupcija programas;

4) nedelsdamos šalinti korupcijos prevenciją reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimus;

5) Vyriausybės nustatyta tvarka teikti Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnams informaciją, reikalingą korupcijos rizikos analizei atlikti;

6) nesudaryti savo veiksmais ar neveikimu sąlygų korupciniams nusikaltimams;

7) mokyti darbuotojus korupcijos prevencijos klausimais.

3. Valstybės ir savivaldybių įstaigose ir nevalstybinėse įstaigose už korupcijos prevenciją atsako vadovas. Atlikdamas šią pareigą, vadovas privalo imtis priemonių, būtinų šiam Įstatymui

įgyvendinti.

4. Korupcijos prevencijos įgyvendinimo priemonės valstybės ir savivaldybių įstaigose ir nevalstybinėse įstaigose finansuojamos šių įstaigų lėšomis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis. Pasiūlymas Vyriausybei bei kitoms šiame Įstatyme nurodytoms įstaigoms Vyriausybė ir kitos šiame Įstatyme nurodytos įstaigos iki 2002 m. rugsėjo 1 d. priima šiam Įstatymui įgyvendinti būtinus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS